

URADNI LIST

REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 44

Ljubljana, četrtek 21. julija 1994

Cena 680 SIT

ISSN 1318-0576

Leto IV

1725.

Na podlagi točke 1./2 do 6 in 1./8 do 9 sklepa Komisije Državnega zbora Republike Slovenije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve in o drugih osebnih prejemkih in povračilih poslancev Državnega zbora Republike Slovenije, št. 102-02/90-2 z dne 2. 2. 1993 (Uradni list RS, št. 8/93, 34/93, 35/94) in točke 1./2 in II. sklepa o osebnih prejemkih in povračilih delavcev služb Državnega zbora Republike Slovenije predsednik Komisije Državnega zbora Republike Slovenije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve objavlja

Z N E S K E

drugih osebnih prejemkov in povračil poslancev Državnega zbora Republike Slovenije in delavcev služb Državnega zbora Republike Slovenije

Za mesec avgust 1994 znašajo:

1. nagrade ob delovnih jubilejih:
 - za 10 let delovne dobe 27.425,00 SIT;
 - za 20 let delovne dobe 41.137,50 SIT;
 - za 30 let delovne dobe 54.850,00 SIT;
2. regres za prehrano med delom 8.582,00 SIT;
3. dnevnice za službeno potovanje v Republiki Sloveniji, ki traja:
 - 6 do 8 ur 1.493,00 SIT;
 - 8 do 12 ur 2.145,50 SIT;
 - nad 12 ur 4.291,00 SIT;
4. povračilo stroškov prenočevanja:
 - na podlagi računa za prenočevanje v hotelih de luxe kategorije do 3.750,00 SIT;
 - brez računa 1.287,00 SIT;
5. kilometrina (30% cene bencina) 21,60 SIT;
6. povračilo stroškov za prevoz na delo in z dela, če ni možnosti prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi, za vsak kilometer (15% cene bencina) 10,80 SIT;
7. nadomestilo za ločeno življenje:
 - povračilo stroškov stanovanja 15.448,00 SIT;
 - povračilo stroškov prehrane 18.881,00 SIT;
8. solidarnostna pomoč v primeru smrti poslanca oziroma delavca služb Državnega zbora ali ožjega družinskega člana, težje invalidnosti, daljše bolezni ter elementarne nesreče ali požara 54.850,00 SIT;
9. učencem in študentom pripadajo za obvezno prakso mesečne nagrade:
 - učencem 5.788,00 SIT;
 - študentom 11.851,00 SIT.

Št. 102-02/90-2

Ljubljana, dne 18. julija 1994.

Predsednik
Komisije Državnega zbora
Republike Slovenije za volitve,
imenovanja in administrativne
zadeve
Tone Anderlič l. r.

1726.

Na podlagi 3. člena zakona o izjemnem priznavanju in odmeri starostne pokojnine osebam, ki imajo posebne zasluge (Uradni list RS, št. 14/90 – prečiščeno besedilo) je Komisija Vlade Republike Slovenije za kadrovske in administrativne zadeve na 46. seji dne 29. 6. 1994 sprejela

S K L E P

o izjemni odmeri družinske pokojnine družinskemu članu osebe, ki ima posebne zasluge na področju znanosti

Zaradi izjemnih uspehov prof. dr. Antona Peterlina, doseženih z ustvarjalnim delom na področju znanosti, Komisija Vlade Republike Slovenije za kadrovske in administrativne zadeve od 1. 6. 1994 dalje izjemno odmerja družinsko pokojnino

Leopoldini PETERLIN, v zakonsko določenem odstotku od zneska, ki znaša 80% najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo.

Št. 193-20/94-04

Ljubljana, dne 1. julija 1994.

Predsednik
Komisije Vlade
Republike Slovenije
za kadrovske in administrativne
zadeve
Mirko Bandelj l. r.

1727.

Na podlagi 10. člena navodila o ugotavljanju razlike in vplačil po dogovoru o politiki plač v gospodarstvu za leto 1994 (Uradni list RS, št. 32/94) ministrica za delo, družino in socialne zadeve objavlja

POVPREČNI MESEČNI TEČAJ ECU za mesec junij 1994

Povprečni mesečni tečaj ECU za mesec junij 1994 je po podatkih Banke Slovenije 152.9223.

Podatek se uporablja za izračun količnika povečanja plač za mesec julij 1994 na podlagi povečanja izvoza v obdobju od januarja do junija 1994 v primerjavi z enakim obdobjem preteklega leta.

Št. 001-068/94-37

Ljubljana, dne 12. julija 1994.

Rina Klinar l. r.
Ministrica za delo,
družino in socialne zadeve

1728.

Na podlagi 121. člena stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91-I in 21/94) izdaja minister za okolje in prostor

ODREDBO
o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja

1. člen

Vrednost točke za ugotovitev vrednosti stanovanja je določena skladno z rastjo vrednosti nemške marke po srednjem tečaju Banke Slovenije in je 136,24 SIT.

2. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja (Uradni list RS, št. 35/94).

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 361-00-80/91

Ljubljana, dne 15. julija 1994.

Minister
za okolje in prostor
dr. Pavel Gantar l. r.

1729.

Na podlagi 153. člena stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91-I in 21/94) izdaja minister za okolje in prostor

PRAVILNIK
o načinu valorizacije vrednosti lastne udeležbe za pridobitev stanovanjske pravice

1. člen

Lastna udeležba, ki so jo bili imetniki stanovanjske pravice dolžni plačati pred vselitvijo v družbeno stanovanje, se valorizira glede na leto, v katerem je bila plačana na podlagi količnikov za valorizacijo vrednosti lastne udeležbe.

Količniki za valorizacijo zneska lastne udeležbe so izračunani za vsako leto na stanje 31. december, razen za tekoče leto. Znesek lastne udeležbe (upoštevaje denominacijo iz leta 1989), plačan v določenem mesecu med letom, se najprej valorizira do konca leta z mesečnimi indeksi porasta cen na drobno. Tako dobljen znesek se pomnoži s pripadajočim količnikom, izračunanim na osnovi rasti vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja, in sicer:

Leto, v katerem je bila plačana lastna udeležba	Količnik
1970	280.146,65
1971	239.441,57
1972	207.516,02
1973	169.785,84
1974	130.909,65
1975	110.729,88
1976	102.995,09

Leto, v katerem je bila plačana lastna udeležba	Količnik
1977	89.790,58
1978	75.715,30
1979	60.506,83
1980	43.366,34
1981	31.231,50
1982	24.150,56
1983	15.061,64
1984	9.727,30
1985	5.409,28
1986	2.726,48
1987	980,69
1988	280,83
1989	9,78
1990	4,77
1991	1,80
1992	1,29
1993	1,05
1994 (junij)	1,00

2. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati pravilnik o načinu valorizacije vrednosti lastne udeležbe (Uradni list RS, št. 35/94).

3. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 361-00-81/91

Ljubljana, dne 15. julija 1994.

Minister
za okolje in prostor
dr. Pavel Gantar l. r.

1730.

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudi Vande Zadnik iz Kočevja in Slavka Matešiča iz Celja, na seji dne 30. 6. 1994.

odločilo:

Določbe 39. člena zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 48/92) se razveljavijo.

Obrazložitev**A**

1. Pobudnica meni, da 39. in 42. člen zakona o poslancih kršita ustavni načeli o enakosti pred zakonom (14. člen) in o prepovedi povratne veljave pravnih aktov (15. člen). Z 39. členom izpodbijanega zakona je poslancu dana pravica uveljavljati pokojnino, če je do prenehanja mandata dopolnil najmanj 25 let pokojninske dobe, po 42. členu pa veljajo te ugodnosti tudi za delegate zborov Skupščine Republike Slovenije ter nekatere funkcionarje. Po pobudničinem mnenju človekove pravice, med katere spada tudi pravica do socialne varnosti, ne bi smele biti odvisne od družbenega položaja človeka. Po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju je temeljni po-

goj za upokojitev predvsem starost, le posamezne kategorije ljudi imajo ugodnejše pogoje za pridobitev pokojnine, npr. invalidi, osebe, ki delajo v težkih razmerah itd. Glede na to ureditev naj bi imeli poslanci po zakonu o poslancih nesorazmerno ugodnejše pogoje za pridobitev pravice do pokojnine. Ugodnosti iz 39. člena zakona o poslancih veljajo tudi za delegate in druge funkcionarje iz 42. člena, ki so to bili v času, ko zakon o poslancih še ni začel veljati. Pobudnica meni, da gre za nedovoljeno retroaktivnost, ki jo ustava prepoveduje. Tudi drugi pobudnik je mnenja, da 39. člen zakona o poslancih ni v skladu z ustavno določbo o enakosti pred zakonom.

Ustavno sodišče je s sklepom 18. 2. 1993 obe pobudi združilo za skupno obravnavanje, s sklepom 23. 6. 1993 pa ju sprejelo in začelo postopek za oceno ustavnosti 39. in 42. člena zakona o poslancih.

2. Državni zbor je poslal 17. 11. 1993 odgovor, v katerem zatrjuje:

- da 169. in 170. člen zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju omogočata z zakonom določiti za posamezne kategorije zavarovancev poseben način pridobivanja in uveljavljanja pravice do pokojnine pod ugodnejšimi pogoji, sredstva za te večje ugodnosti pa mora zagotoviti državni proračun;

- da gre pri določbah zakona o poslancih prav za tak primer, ko poseben zakon za to kategorijo zavarovancev - namreč za poslance in z njimi izenačene funkcionarje - določi drugačne, ugodnejše pogoje za uveljavitev pravice do pokojnine;

- da ne gre za prvi in edini primer izjem, saj so za posamezne kategorije zavarovancev posebni predpisi že poprej določali ugodnejše pogoje za pridobitev pravice do pokojnine ali ugodnejšo odmero pokojnine;

- da tudi ustava (v drugem odstavku 15. člena) predvideva, da se način uresničevanja človekovih pravic, kadar je to potrebno zaradi narave pravice, določi z zakonom, če tako določa ustava sama - prav za tak primer pa da gre pri pravici do socialne varnosti, saj jo ustava v 50. členu zagotavlja pod pogoji, določenimi z zakonom;

- da je posebno zagotavljanje socialne varnosti poslanca po prenehanju poslanskega mandata utemeljeno z nekaterimi posebnostmi v položaju poslanca: z nastopom funkcije poslanca se mu spremenijo možnosti za nadaljevanje oziroma opravljanje dotedanje poklicne usmeritve; če poslanec ne bi imel zagotovljenega ustreznega statusa, ki mu zagotavlja materialno in socialno varnost, bi se lahko uveljavila negativna selekcija (kandidati bi se rajši odločali za nadaljevanje dela v svoji branži kot za poslansko funkcijo);

- da so tudi v državah s primerljivo družbeno ureditvijo, npr. v Avstriji in Nemčiji, urejene za člane parlamenta posebne ugodnosti pri računanju pokojninske dobe in pri določanju višine pokojnine, oziroma je zagotovljena pravica do posebne starostne odškodnine ali preskrbine;

- in da določba 42. člena zakona o poslancih ne pomeni zakonskega urejanja za nazaj, saj je zakon v celoti začel veljati šele od objave v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se je začel celo še kasneje, po konstituiranju Državnega zbora.

3. Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije je sporočil, da ni bil v nobeni obliki vključen v postopek sprejemanja zakona o poslancih.

B

1. Prvi odstavek 155. člena ustave določa, da zakoni ne morejo imeti učinka za nazaj.

Zakon o poslancih je po določbi 43. člena začel veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se je začel z dnem konstituiranja Državnega zbora. To velja tudi za izpodbijane pravice, ki so lahko praviloma nastale po konstituiranju Državnega zbora, vsekakor pa šele s prenehanjem mandata delegatov in določenih funkcionarjev po uveljavitvi zakona.

Dejstvo, da so izpodbijane pravice odvisne od pokojninske dobe, ki je pač morala nastajati pred njihovim uveljavljanjem, in od (delegatskega, poslanskega ali funkcionarkega) statusa, ki v času uveljavitve zakona (42. člen) že ali še obstaja (ali pa bo nastal šele kasneje v času veljavnosti zakona), kar je oboje v naravi obravnavane stvari, ne pomeni, da bi zakon v nasprotju z določbo prvega odstavka 155. člena ustave imel učinek za nazaj.

Ta očitok pobudnice torej ne drži.

2. Člen 39. zakona o poslancih določa, da lahko poslanec, ki mu je prenehal mandat s prenehanjem mandata Državnega zbora, ali poslanec, ki mu je prenehal mandat zaradi trajne nezmožnosti za opravljanje poslanske funkcije, uveljavi pravico do pokojnine ne glede na pogoje, ki so določeni za pridobitev pravice do pokojnine po splošnih predpisih, če je do prenehanja mandata ali v času iz 38. člena zakona o poslancih dopolnil 25 let pokojninske dobe. Pokojnina se mu za 25 let pokojninske dobe odmeri v višini 70 % osnove. Za vsako leto pokojninske dobe nad 25 let se pokojnina poveča za 2 % pokojninske osnove, vendar največ do 85 % pokojninske osnove. Pokojnino odmeri Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije. Sredstva za razliko med pokojnino po splošnih predpisih in pokojnino po tem zakonu se zagotavljajo iz državnega proračuna.

To je ena od pravic poslanca po prenehanju mandata. Druge pravice so:

- da poslanec, ki je do izvolitve opravljal funkcijo sodnika ali drugo trajno funkcijo v državnem organu, nadaljuje po prenehanju mandata opravljanje te funkcije, če izpolnjuje pogoje zanjo in če v treh mesecih sporoči pristojnemu organu, da to želi (36. člen);

- da je poslanec, ki je bil do izvolitve v delovnem razmerju, v treh mesecih po prenehanju mandata vrne na delo, ki ga je opravljal, ali na drugo delo, ki ustreza vrsti in stopnji njegove strokovne izobrazbe (37. člen), in

- da poslanec, ki mu je prenehal mandat in iz objektivnih razlogov ne more nadaljevati prejšnjega dela ali dobiti druge ustreznе zaposlitve, ni pa tudi izpolnil pogojev za upokojitev po splošnih predpisih, dobiva nadomestilo plače v višini plače, ki bi jo prejemal, če bi opravljal (poslansko) funkcijo, dokler se ne zaposli oziroma ne izpolni pogojev za upokojitev po splošnih predpisih, najdalj eno leto od prenehanja mandata; ta doba pa se lahko podaljša do izpolnitve pogojev za upokojitev po splošnih predpisih ali po izpodbijanjem 39. členu zakona, a najdlje še za eno leto. Ves ta čas se poslancu šteje v delovno dobo, socialno je zavarovan po predpisih, ki urejajo socialno zavarovanje oseb v delovnem razmerju, če ima v tem času pravico do letnega dopusta, mu pripada regres zanj, ob upokojitvi pa pravica do odpravnine (38. člen).

3. S tem sklopom pravic poslanca po prenehanju mandata so nadomeščene dotedanje pravice delegata, ki jih je določal zakon o funkcionarjih v državnih organih (Uradni list RS, št. 30/90). Ta je določal pravico delegata, ki se po prenehanju mandata iz objektivnih razlogov ne more vrniti v prejšnjo organizacijo ali ne more skleniti delovnega razmerja za primerno delovno mesto, do nadomestila osebnih dohodkov v isti višini do vrnitve na delo ali zaposlitve, največ tri mesece po prenehanju mandata, lahko pa še za nadaljnjih največ devet mesecev, če bi

medtem izpolnil pogoje za upokožitev. To pravico bi izgubil, če bi odklonil primerno delovno mesto. Pristojni organ mu je v času uživanja te pravice lahko naložil opravljanje posameznih primernih del.

4. Po 41. členu zakona o poslancih veljajo vse opisane pravice poslancev po prenehanju mandata tudi za predsednika Republike, po 42. členu zakona o poslancih pa se vse te določbe (36. do 39. člen) uporabljajo tudi za delegate zborov Skupščin Republike Slovenije ter za funkcionarje v službah Skupščine Republike Slovenije, ki jih imenuje Skupščina ali njen zbor in jim preneha funkcija s konstituiranjem Državnega zbora, ter (drugi odstavek 42. člena) za predsednika in člane Predsedstva Republike Slovenije, ki jim preneha funkcija z nastopom funkcije Predsednika Republike.

Po prvem odstavku 41. člena zakona o Vladi (Uradni list RS, št. 4/93) se vse določbe členov 36 do 39 zakona o poslancih smiselno uporabljajo še za predsednika Vlade, ministre in generalnega sekretarja Vlade po prenehanju njihovega mandata; po četrtem odstavku tega člena in 40. členu zakona o Vladi pa še za člane vlade, ki jim je prenehala funkcija z dnevom konstituiranja Državnega zbora, ter za dotedanje namestnike ministrov.

5. Ustava v drugem odstavku 15. člena določa, da je mogoče z zakonom predpisati način uresničevanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kadar tako določa ustava sama ali če je to nujno zaradi same narave pravice ali svoboščine.

Taka je tudi pravica do socialne varnosti, saj gre pri njej za zelo kompleksen sklop možnih vsebin in razmerij, ki jih narekujejo različne okoliščine. Zato je v tem sklopu treba z zakonom podrobno urediti splošni sistem zavarovanja, pri čemer zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92), izhajajoč iz skupnih načel, ne uveljavlja preproste enakosti vseh, temveč zaradi vzajemnosti in solidarnosti posebej obravnava nekatere kategorije zavarovancev. zakonsko ureditev pravice do socialne varnosti izrecno napoveduje ustava v prvem odstavku 50. člena: "državlani imajo pod pogoji, določenimi z zakonom, pravico do socialne varnosti".

Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju pa v skladu z navedenimi ustavnimi določbami predvideva v 169. členu, da lahko posamezne kategorije zavarovancev v primerih in na način, določen v zakonu, izjemoma pridobivajo in uveljavljajo pravice do pokojnine pod ugodnejšimi pogoji. Taka posebna ureditev sama po sebi ni nasprotju z ustavo.

6. V smislu 169. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju se je v našem pravnem redu razvil sistem posebnih zakonskih ureditev, ki posameznim kategorijam upravičencev določajo posebne, ugodnejše pogoje za pridobitev ali uveljavljanje pravice do pokojnine. Ti razlogi so zelo različni in so včasih na strani upravičencev, včasih pa ne. Vselej gre za vnaprej določene kategorije upravičencev, ki pa niso vnaprej tudi individualno določeni. Sredstva za povečane obveznosti takega zavarovanja zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna (170. člen zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju).

7. Mandat poslanca Državnega zbora in poslanska funkcija sta v marsičem posebna, med drugim vsaj po postopku, ki vodi do mandata; po njegovi vnaprejšnji časovni omejenosti in hkrati sorazmerni negotovosti njegovega trajanja, po svoji odgovornosti, zahtevnosti, napornosti, po nezdružljivosti z drugimi pridobitnimi dejavnostmi, po občutljivosti za neodvisnost od kakršnihkoli nelegalnih pritiskov. Zato ne more biti samo po sebi, vnaprej v nasprotju niti z ustavnim načelom enakosti (14. člen ustave) niti z načelom, da je Republika Slovenija pravna država (2. člen ustave), če zakonodajalec med drugimi pravicami poslanca po končanem mandatu uzakoni tudi

za to kategorijo zavarovancev ugodnejše pogoje pri pridobivanju in uveljavljanju pravice do pokojnine.

Tako stališče najde oporo tudi v pravnih ureditvah drugih primerljivih držav z demokratično parlamentarno tradicijo.

8. Vsekakor pa morajo ugodnosti, ki jih zakonodajalec glede upokoževanja določi članom zakonodajnega telesa, imeti tehtne in razvidne razloge, biti morajo po svoji teži v mejah tehtnosti teh razlogov in v sprejemljivem razmerju s splošno ureditvijo pravic do pokojnine, z dotedanjo ureditvijo enakega posebnega področja in s splošnimi družbenimi razmerami, da bi ne nasprotovale določbi 2. člena ustave o Republiki Sloveniji kot pravni in socialni državi.

9. Teh pogojev izpodbijane določbe 39. člena ne izpolnjujejo v taki meri, da bi vzdržale preizkus ustavnosti.

a) Pravica iz 39. člena zakona o poslancih nesorazmerno odstopa od splošnih načel pokojninskega zavarovanja:

- najprej s tem, da določa zelo kratko najmanjšo pokojninsko dobo 25 let (izjemoma, v kombinaciji s pravico iz 38. člena, celo 23 let) kot pogoj za pridobitev pravice do pokojnine; po četrtem odstavku 39. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju pridobi namreč zavarovanec pravico do starostne pokojnine, ko izpolni (moški) pokojninsko dobo 40 let;

- dalje, ko sploh ne postavlja starostne meje, le-ta pa je po petem odstavku 39. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju v času uveljavljanja zakona o poslancih 55,5 let; pravico iz 39. člena lahko v praksi pridobi že poslanec, ki se je zaposlil s 15 leti starosti in mu je bilo ob prenehanju mandata 38 let;

- še posebej pa, ko popolnoma spregleda temeljno načelo splošnega sistema pokojninskega zavarovanja, da namreč zavarovanec pridobiva pravice iz njega na podlagi dela, v obravnavanem primeru na podlagi opravljanja poslanske funkcije; trajanje te funkcije namreč ni ne pogoj ne kriterij za pravico iz 39. člena zakona o poslancih, v posameznih primerih pa je trajanje mandata Državnega zbora (npr. po četrtem ali petem odstavku 111. člena ustave) ali mandata posameznega poslanca lahko tudi minimalno.

b) Člen 39. zakona o poslancih daje v sklopu drugih določb poglavja o pravicah poslancev po prenehanju mandata nasproti prejšnji ureditvi, ki jo je (z zakonom o funkcionarjih v državnih organih) zakonodajalec istega sestava in mandata sprejel dobri dve leti prej, neprimerno ugodnejše možnosti, pravica iz 39. člena sama pa je popolnoma nova.

Povezava z drugimi pravicami po prenehanju mandata pa je nujna za presojo o tem, kolikšna in kako utemeljena ugodnost je z 39. členom zakona o poslancih dana (bivšemu) poslancu. Pravico iz tega člena namreč lahko poslanec uporabi ne glede na pravico iz 36. oziroma 37. člena, kar pomeni, ne glede na to, ali je imel pravico in možnost nadaljevati funkcijo ali delo, ki ga je opravljal pred izvolitvijo. (Ni mu treba niti zatrtjevati, da morda take možnosti ni imel.) Pravico iz 38. člena pa lahko uveljavlja pred pravico iz 39. člena, pri čemer je dejstvo, da bo v skrajnem primeru šele dve leti po prenehanju mandata izpolnil 25 pokojninskih let, celo razlog, zaradi katerega mu zakon daje pravico do maksimalnega trajanja ugodnosti iz 38. člena.

c) Splošne družbene razmere se v zadnjih letih niso tako spremenile, da bi to morda samo po sebi opravičevalo v okviru novih določb o pravicah poslancev po prenehanju mandata tudi tako novo pravico, kot jo določa izpodbijani 39. člen zakona o poslancih. Splošna življenjska raven se ni zvišala. zakonodajalec v letih 1992 do 1997 postopoma

podaljšuje starostno mejo za pridobitev starostne (tudi predčasne) pokojnine (39. in 40. člen ZPIZ).

č) O nesorazmernosti izpodbijane pravice po svoje govori dejstvo, da mora v možnem skrajnem primeru državni proračun kar dve desetletji plačevati celotna sredstva za pokojnino bivšega poslanca.

d) Razlogi, na katere bi bilo mogoče sklepati iz lastnosti poslanskega mandata in poslanske funkcije (7. točke te obrazložitve), ob obravnavani določbi ne pridejo v poštev: kot že rečeno, ugodnost iz 39. člena ni pogojena s trajanjem poslanske funkcije, potemtakem v načelu tudi ni utemeljena z razlogi, ki izhajajo iz specifičnosti te funkcije.

Tudi razlogi, ki jih je sporočil nasprotni udeleženec v postopku, namreč ustrezen materialni in socialni status poslanca, da bi ne prihajalo do tako imenovane negativne selekcije, se nikakor ne ujema z vsemi možnimi primeri uporabe 39. člena: težave z zaposlitvijo ali drugačna socialna ali statusna stiska sploh niso pogoj za uveljavljanje pravice iz 39. člena.

Drugi razlogi za tako uzakonitev iz gradiva o nastajanju zakona o poslancih v Skupščini Republike Slovenije niso razvidni.

10. Če povzamemo ugotovitve iz 9. točke, je preizkus ustavnosti določb 39. člena zakona o poslancih po kriterijih iz 8. točke obrazložitve pokazal:

1. da temeljijo ugodnosti iz 39. člena zgolj na dejstvu obstoja poslanske funkcije, ne glede na njeno trajanje;

2. da te ugodnosti tudi niso utemeljene s skrbjo za socialno varnost poslancev po prenehanju njihovega mandata;

3. da kakšnih drugih splošno znanih razlogov ni, v postopku sprejemanja izpodbijanih zakonskih določb pa razlogi tudi niso bili navedeni;

4. da so tako neargumentirane ugodnosti po drugi strani velike in poudarjeno odstopajo od splošnih načel pokojninskega zavarovanja, od pravic enake kategorije upravičencev v enakih okoliščinah po dotedanji zakonodaji in od splošnih družbenih razmer.

Z izpodbijanimi določbami torej zakonodajalec brez utemeljitve in brez jasnih kriterijev uzakonja znaten privilegij članov zakonodajnega telesa.

Zato izpodbijane določbe nasprotujejo načelu pravne in socialne države (2. člen ustave):

- ker dodeljujejo določeni skupini upravičencev ugodnosti zgolj na temelju okoliščine, da so bili poslanci, ne da bi bile te ugodnosti utemeljene z naravo in trajanjem poslanske funkcije, torej arbitrarno - arbitrarno (samovoljno) urejanje pravic pa se po splošno sprejetih pojmovanjih šteje za nasprotno načelom pravne države;

- ker dodeljujejo te ugodnosti nesorazmerno z ugodnostmi drugih kategorij upravičencev, tako po obsegu kot tudi po načinu dodelitve oziroma pridobitve, kar nasprotuje načelu pravičnosti oziroma načelu pravne in socialne države, v kateri morajo biti pravice najvišjih nosilcev državne oblasti v razumnem sorazmerju s pravicami, ki jih država zagotavlja drugim državljanom.

Zaradi takega neskladja z ustavo je bilo treba 39. člen zakona o poslancih razveljaviti.

11. Primerjava z ureditvijo podobnih vprašanj v Avstriji in Nemčiji, na kar sicer nasprotni udeleženec opozarja, ne govori v prid utemeljenosti oziroma sprejemljivosti izpodbijane določbe. Nasprotno. Obe ureditvi namreč izhajata iz dolgoletnega opravljanja poslanske funkcije (10 oziroma 8 let), hkrati pa postavljata za upravičenost bivšega poslanca do vsakomesečnih plačil (tako imenovana starostna odškodnina) še pogoj 55 oziroma 65 let starosti ob prenehanju mandata.

12. Razveljavitev 42. člena zakona o poslancih ni potrebna: pobudi sta izpodbijali le uzakonjeno možnost predčasne upokojitve po prenehanju mandata. Zaradi razveljavitve se 39. člen ne more uporabljati niti za kategorijo upravičencev iz 42. člena (pa tudi ne za tiste iz 41. člena zakona o poslancih in iz 41. in 40. člena zakona o Vladi), razveljavitev pa ne vpliva na uporabo drugih, nerazveljavljenih določb o pravicah poslancev po prenehanju mandata.

13. Ustavno sodišče končno še opozarja, da ni v skladu s 1. členom ustave (demokratska narava državne ureditve) in z 2. členom ustave (pravna država), če pri zakonskem urejanju tako občutljivih vprašanj, kot so posebne pravice in ugodnosti članov zakonodajnega telesa, niso v vseh fazah postopka podane jasne in javnosti dostopne utemeljitve posameznih odločitev. To se je zgodilo ob nastajanju izpodbijane določbe. Določba sama se je pojavila šele v fazi predloga zakona, ta pa ni bil objavljen v Poročevalcu Skupščine Republike Slovenije; v obrazložitvi predloga zakona, ki ga je pripravila Komisija Skupščine Republike Slovenije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve, je 39. člen le kratko povzet, obrazložen pa ne. Tudi iz drugih gradiv o obravnavah zakona v delovnih telesih in zborih Skupščine ni mogoče najti ali vsaj posredno razbrati obrazložitve oziroma utemeljitve izpodbijane določbe.

14. Ustavno sodišče je to odločitev sprejelo na podlagi 21. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94), v sestavi: predsednik dr. Tone Jerovšek in sodniki dr. Peter Jambrek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Sinkovec, dr. Lovro Šturm, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločitev je sprejelo soglasno.

Št. U-I-135/92-29

Ljubljana, dne 30. junija 1994.

Predsednik
dr. Tone Jerovšek l. r.

1731.

Na podlagi 1. točke sklepa o načinu valorizacije osnove za nadomestilo med zadržanostjo od dela (Uradni list RS, št. 32/92) objavlja Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije

**POPREČNI INDEKS RASTI
poprečnih bruto plač v Republiki Sloveniji v obdobju
marec-maj 1994**

Poprečni indeks rasti poprečnih bruto plač v Republiki Sloveniji v obdobju marec-maj 1994 za izračun nadomestil med zadržanostjo od dela za mesec julij 1994 znaša 101,54.

Št. 501-1/26-94

Ljubljana, dne 18. julija 1994.

Zavod za zdravstveno
zavarovanje Slovenije
Franc Košir, dipl. jur. l. r.
v. d. gen. direktorja

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI**CELJE****1732.**

Na podlagi 156. člena statuta občine Celje (Uradni list SRS, št. 6/82 in Uradni list RS, št. 37/90, 13/91 in 23/91) je Izvršni svet Skupščine občine Celje na izredni seji dne 11. 7. 1994 sprejel

PRAVILNIK
o spremembah in dopolnitvah pravilnika za določanje
najmnin za poslovne prostore

1. člen

V pravilniku za določanje najmnin za poslovne prostore (Uradni list RS, št. 23/93) se v 2. členu dodata nov četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»Lastna vlaganja iz prejšnjega odstavka se ocenijo po postopku in na način iz prvega odstavka tega člena.

Lastna vlaganja se priznavajo samo tistim najemnikom, ki so poslovne prostore pridobili v najem na način in po postopku, kot ga določa pravilnik o oddaji poslovnih prostorov v najem (Ur. l. RS, št. 1/93 in 21/94).«

2. člen

Za 10. členom se dodata nova 11. in 12. člen, ki se glasita:

»11. člen

Do sprejema nove zakonodaje, ki bo urejala področje humanitarnih organizacij in društev ter novega zakona o društvih, plačujejo društva, združenja in organizacije, katerih dejavnost oziroma podlaga združevanja je humanitarne narave, za poslovne prostore, ki jih uporabljajo kot društvene prostore, 30 % najemnine, določene v skladu s tem pravilnikom za »skupino C«.

Strokovna društva in združenja, ki se ne ukvarjajo z gospodarsko dejavnostjo, plačujejo do sprejema novega zakona o društvih 60 % najemnine, določene v skladu s tem pravilnikom za »skupino C«.

Najemodajalec si v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena pridruže pravico, da najemniku ponudi v najem manjši prostor na nižje ovrednoteni lokaciji, ki še vedno zagotavlja normalno delovanje najemnika. Kolikor najemnik odkloni preselitev, izgubi pravico do znižanja najemnine iz tega člena.

12. člen

Ustanove, organizacije in društva, ki se ukvarjajo izključno s kulturnoturistično dejavnostjo, se oprostijo plačila najemnine v tistem delu, ki se financira direktno iz občinskega proračuna.

Glede pravice najemodajalca, da najemniku ponudi v najem manjši poslovni prostor na nižje ovrednoteni lokaciji, se smiselno uporabljajo določbe tretjega odstavka 11. člena tega pravilnika.«

3. člen

Najemnine, določene s tem pravilnikom, se obračunavajo od 1. 5. 1994 dalje.

4. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 36300-101/91

Celje, dne 13. julija 1994.

Predsednik
 Izvršnega sveta
 Skupščine občine Celje
Jože Zimsek, dipl. inž. gradb. l. r.

VSEBINA

	Stran
DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE	
1725. Zneski drugih osebnih prejemkov in povračil poslancev Državnega zbora Republike Slovenije in delavcev služb Državnega zbora Republike Slovenije	2825
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE	
1726. Sklep o izjemni odmeri družinske pokojnine družinskemu članu osebe, ki ima posebne zasluge na področju znanosti	2825
REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI	
1727. Povprečni mesečni tečaj ECU za mesec junij 1994	2825
1728. Odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja	2826
1729. Pravilnik o načinu valorizacije vrednosti lastne udeležbe za pridobitev stanovanjske pravice	2826
1731. Poprečni indeks rasti poprečnih bruto plač v Republiki Sloveniji v obdobju marec-maj 1994	2829
USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE	
1730. Odločba o razveljavitvi 39. člena zakona o poslancih	2826
ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI	
1732. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika za določanje najmnin za poslovne prostore (Celje)	2830